

საქართველო. დასაწყისი კვირით. 1917 წ. თიბათვის 10 (22) № 124

დრმატიკული და მუსიკალური მშობლები ანუ ანდრიას ასული და ვასილი სპირიდონის ძე ბარაკალია.

იხარება ვასილის ასული ბარაკალიას ვისი თავის შესრულების გამო.

„ეგრეთა ცხოვრება პალესტინაში“ 8000 მეტრი. ექვსი განყოფილება.

ახალი კლუბის საზაფხულო ფანოვა. შაბათს, 10 ივნისს.

„რა ც არ მერგება, არ შემერგება“ გ. ვანო.

წარმოადგინეთ და საკონცერტო განყოფილებით მონაწილეობას მიიღებენ ქართული დრამის მსახიობნი.

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის განცხადება.

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტიის განცხადება (გამოცემა).

პვირას, თიბათვის 11-ს 1917 წ. მართველთა ფორის ფარა-კითხვის გამსარჯობელთა სასარგებლოდ.

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი.

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი (შემაჯავრობა).

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი (საქართველოს).

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი.

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი.

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი.

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი.

საქართველოს საზოგადოების უნივერსიტეტი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

თბილისი, თიბათვის 10. რეალურ სასწავლო წელი.

ცხოვრობს, ოდიშისა, ლიხა იმერ-ამერ-თა (გამგებობა სურამს), კახეთისა, ჰერეთისა, სამცხისა, რომლის ერისთავი იყო...

საერთო ლაშქრობის დროს ირაზმებოდნენ 4 სადროშოლო-მოწინავედ (სამცხეთის, მემარჯვენედ (იმერია), მემარცხენედ (კახ-სურანი) და მესაფურედ (ქართლელი მეთვის მოთავსებით)).

ყოველი ივერია ოთხ სადროშოლო ეყო განყოფილი: წინამძობელი იყვნენ თორღნი, ციხის ჯვარღნი და ახალციხელი და მიმართული მათნი მისნი და კლარჯნი; მემარჯვენე მიმსვლელ-მცველები სრულიად ლიხით იქითი ადგილ-ჯიქითურთ, მემარცხენით მიმსვლელ-მცველები ჰერ-კახნი, ხლო მეთვის აღმის (დროშა) მწყრობელნი იყვნენ ქართლელი და მისი რიგის სპანია.

ხანდისხან ირაზმებოდნენ სხვა ნაირადაც, თუ ამის ბრძოლის საქართველოშია...

დროშა ჰქონდათ ფერად-ფერადი. საბავს ლეკსკონი: „ღრმობა, მწყობრით მისნი ფერად-ფერადი, გუნდთა და გუნდთა საცნობელი“.

დროშას ერქვა გარეთვე აღამი და ბაიარხი. საბავს ლეკსკონი: „აღამი, სპარსულად“, ქართულად სამხრეთ ზორტი გინა ნიშანი რაიმე შუბთა და მისთა ნათა“.

ჯამბაკურ ორბელიანი ამბობს: „ერეკლე მეორის ბაიარხის ერის მხარეს იყო დღითისმომხდელი ძით და მეორეს წმ. გიორგი“ (გვ. 141).

წ. საზოგადოებრივი ერთი დღი სურათისა, რომდღედაც ერთხანსად მათარ შევე. იქვე მაღალს ბუნზე (ტარი) აფრილდებულა ფერადი დროშა ღვთის მოშობის სხით, აგრეთვე ერთ-საბარლო მემორებით, რომდღედაც უფრიალებთ თერთი დროშა, ქვემოთ კიდევ უტყოლები, რომდღედაც გუნდით მოსაქთ ხარკი.

ტარილის დროშა რუსთაველის ჩვენებით (ტ. 390): „ავართვ დროშა აღმითა“ წითელ-შავითა“.

ადრითანვე სახელი გაითქვა ეხტანგ გორგასლის დროშამ და შეიპყრო დაფიქრო აღმავლებსამ. ამ დროშებს გამარჯვებით ატარებდნენ მათარ მეთვის მემორებით.

წ. „წითლდებურა, იხილეს მეთვე (დავ. სოსელიან) და რაზე მისი მახლობელად და დროშა იგი გორგასლიანი, რომელი სინდის შესლვითგან მოსკეტაობდა რეცა სინდისა სახელ“ (ქ. ტ. 307).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

კორესპონდენტებს, იმას ეკლდინება, რომ ზემო იმერეთის მრავალი სოფელი უსასწავლებლოდა დარჩენილი...

ამიტომ არ უნდა გაგვიკვირდეს, რომ სოფ. კუკაანი უსასწავლებლოდა ყოფილა. თუ მკითხავთ საქართველო ის არის, რომ სოფელს სასწავლებელი ჰქონდა, მაშინვე შეუძენია ამ საქმისთვის...

კარგია, როცა ხალხი ისე ენდობა პრესას, რომ თავის გულის ფარმს, საქართველთა წყალს, სურვილებს აღსრულებას მას ანდობს, ეს იმას ჰნიშნავს, რომ ხალხს ესმის პრესის ღირებულება...

საბავს ლეკსკონი: „ღრმობა, მწყობრით მისნი ფერად-ფერადი, გუნდთა და გუნდთა საცნობელი“.

დროშას ერქვა გარეთვე აღამი და ბაიარხი. საბავს ლეკსკონი: „აღამი, სპარსულად“, ქართულად სამხრეთ ზორტი გინა ნიშანი რაიმე შუბთა და მისთა ნათა“.

ჯამბაკურ ორბელიანი ამბობს: „ერეკლე მეორის ბაიარხის ერის მხარეს იყო დღითისმომხდელი ძით და მეორეს წმ. გიორგი“ (გვ. 141).

წ. საზოგადოებრივი ერთი დღი სურათისა, რომდღედაც ერთხანსად მათარ შევე. იქვე მაღალს ბუნზე (ტარი) აფრილდებულა ფერადი დროშა ღვთის მოშობის სხით, აგრეთვე ერთ-საბარლო მემორებით, რომდღედაც უფრიალებთ თერთი დროშა, ქვემოთ კიდევ უტყოლები, რომდღედაც გუნდით მოსაქთ ხარკი.

ტარილის დროშა რუსთაველის ჩვენებით (ტ. 390): „ავართვ დროშა აღმითა“ წითელ-შავითა“.

ადრითანვე სახელი გაითქვა ეხტანგ გორგასლის დროშამ და შეიპყრო დაფიქრო აღმავლებსამ. ამ დროშებს გამარჯვებით ატარებდნენ მათარ მეთვის მემორებით.

წ. „წითლდებურა, იხილეს მეთვე (დავ. სოსელიან) და რაზე მისი მახლობელად და დროშა იგი გორგასლიანი, რომელი სინდის შესლვითგან მოსკეტაობდა რეცა სინდისა სახელ“ (ქ. ტ. 307).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

რე დედა პასუხს გასცემდა, მეორე შენიშნა: „ალბად პლიტაგი თუ გავიშავ“...

ოღესლაც, იმ ძველს „კურთხეულს დროშის“ პლიტაგის, მართლაც, დიდი კაცი იყო. ვინც იცნობს სოფლის ძველ რეკონს ცხოვრებას, მას ეს საბავს ლეკსკონი უნდა გაეცნოს და არც ვინმე მხარე კვირატის ანეკდოტად ჩათვლის. „პლიტაგის“ მართაბი ამბობდნენ და გვტყობდნენ, იგი ღვთის რისხვა იყო და რას წარმოიდგინებდნენ...

ახლა გადვხედოთ, რა სიომ დაპებრა ახალ ცხოვრების დაწყებით ჩვენს პრივილეგიაში. დიდი დავკვირება არაა საქართველოს მათ გასაგებად, რომ სოფლის „განახლება“ ამ მხრივ, დღესაც, რომ ზერეულდ მომხდებია. მართლაც, სოფელში დაპებრა შიში ძველი „პლიტაგისა“, მაგრამ... მათს ადგილას ახალი „პლიტაგის“ წარმოშობა „ქაჩახარის“ სახით, რომელსაც თავისებური ჩაფარი „მილიციონერი“ ახლავს გვერდით. „ქაჩახარი“ და „მილიციონერი“ უკვე გათავისუფლებული ბატონ-პატრონი არიან სოფლისა. ერთხანს და შეიკრესაც საქართველოს მიწადაწილ სოფელი მიწადაწილად დაიშალა...

საბავს ლეკსკონი: „ღრმობა, მწყობრით მისნი ფერად-ფერადი, გუნდთა და გუნდთა საცნობელი“.

დროშას ერქვა გარეთვე აღამი და ბაიარხი. საბავს ლეკსკონი: „აღამი, სპარსულად“, ქართულად სამხრეთ ზორტი გინა ნიშანი რაიმე შუბთა და მისთა ნათა“.

ჯამბაკურ ორბელიანი ამბობს: „ერეკლე მეორის ბაიარხის ერის მხარეს იყო დღითისმომხდელი ძით და მეორეს წმ. გიორგი“ (გვ. 141).

წ. საზოგადოებრივი ერთი დღი სურათისა, რომდღედაც ერთხანსად მათარ შევე. იქვე მაღალს ბუნზე (ტარი) აფრილდებულა ფერადი დროშა ღვთის მოშობის სხით, აგრეთვე ერთ-საბარლო მემორებით, რომდღედაც უფრიალებთ თერთი დროშა, ქვემოთ კიდევ უტყოლები, რომდღედაც გუნდით მოსაქთ ხარკი.

ტარილის დროშა რუსთაველის ჩვენებით (ტ. 390): „ავართვ დროშა აღმითა“ წითელ-შავითა“.

ადრითანვე სახელი გაითქვა ეხტანგ გორგასლის დროშამ და შეიპყრო დაფიქრო აღმავლებსამ. ამ დროშებს გამარჯვებით ატარებდნენ მათარ მეთვის მემორებით.

წ. „წითლდებურა, იხილეს მეთვე (დავ. სოსელიან) და რაზე მისი მახლობელად და დროშა იგი გორგასლიანი, რომელი სინდის შესლვითგან მოსკეტაობდა რეცა სინდისა სახელ“ (ქ. ტ. 307).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

ყოველი ივერია ოთხ სადროშოლო ეყო განყოფილი: წინამძობელი იყვნენ თორღნი, ციხის ჯვარღნი და ახალციხელი და მიმართული მათნი მისნი და კლარჯნი; მემარჯვენე მიმსვლელ-მცველები სრულიად ლიხით იქითი ადგილ-ჯიქითურთ, მემარცხენით მიმსვლელ-მცველები ჰერ-კახნი, ხლო მეთვის აღმის (დროშა) მწყრობელნი იყვნენ ქართლელი და მისი რიგის სპანია.

ხანდისხან ირაზმებოდნენ სხვა ნაირადაც, თუ ამის ბრძოლის საქართველოშია...

დროშა ჰქონდათ ფერად-ფერადი. საბავს ლეკსკონი: „ღრმობა, მწყობრით მისნი ფერად-ფერადი, გუნდთა და გუნდთა საცნობელი“.

დროშას ერქვა გარეთვე აღამი და ბაიარხი. საბავს ლეკსკონი: „აღამი, სპარსულად“, ქართულად სამხრეთ ზორტი გინა ნიშანი რაიმე შუბთა და მისთა ნათა“.

ჯამბაკურ ორბელიანი ამბობს: „ერეკლე მეორის ბაიარხის ერის მხარეს იყო დღითისმომხდელი ძით და მეორეს წმ. გიორგი“ (გვ. 141).

წ. საზოგადოებრივი ერთი დღი სურათისა, რომდღედაც ერთხანსად მათარ შევე. იქვე მაღალს ბუნზე (ტარი) აფრილდებულა ფერადი დროშა ღვთის მოშობის სხით, აგრეთვე ერთ-საბარლო მემორებით, რომდღედაც უფრიალებთ თერთი დროშა, ქვემოთ კიდევ უტყოლები, რომდღედაც გუნდით მოსაქთ ხარკი.

ტარილის დროშა რუსთაველის ჩვენებით (ტ. 390): „ავართვ დროშა აღმითა“ წითელ-შავითა“.

ადრითანვე სახელი გაითქვა ეხტანგ გორგასლის დროშამ და შეიპყრო დაფიქრო აღმავლებსამ. ამ დროშებს გამარჯვებით ატარებდნენ მათარ მეთვის მემორებით.

წ. „წითლდებურა, იხილეს მეთვე (დავ. სოსელიან) და რაზე მისი მახლობელად და დროშა იგი გორგასლიანი, რომელი სინდის შესლვითგან მოსკეტაობდა რეცა სინდისა სახელ“ (ქ. ტ. 307).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

„მოილო (თამაძის) დროშა სვიანდ ხმარებულს, გორგასლიანი და დავითთან, და შეეფარა მასდვ ვარძის დღითისმომხდელს დროშა და ლაშქარის, დალოცა და წარავლინა სპარსეთს“ (ქ. ტ. 329).

თბ. გუბარნიის თაზად-აზნაპროფი... ახალ კლუბის დაარსება, დანიშნულია...

„ხალხის თავისუფლება“-ზე (წელიწადი პირველი. გამოდის კვირაში ორჯერ)

1917 წ. მიიღვა ხალხის მოწიპი დასურათებულ საყმაწვილო ურნალს „საკალწულ“-ზე

24 წიგნი „საკალწული“-სა წიგნი „საკალწული“-სა მცირე წლოვანობათვის. 12 მთარბილთათვის.

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...

საკალწული მიიღვა მისი მხარედად დანიშნულია მისი მხარედად...